

Н. Обретеновъ добавя: „Макаръ и чиновникъ, Иларионъ винаги бѣше въ услуга на комитета, като чрезъ своитѣ познайства съ капитана на парахода „Ориентъ“, който плуваше между Виена и Русе три пѣти въ седмицата и принасяше пощата отъ Виена за Цариградъ и съ негово съдействие много компрометирани лица се прехвърлиха въ Ромъния; така се прехвърлиха Воловъ, Енчевъ самъ азъ и др.“. Улеснявалъ е комитета и съ пари.

Още повече можалъ да послужи на комитера Иларионъ, когато станалъ телеграфистъ и ималъ възможностъ да следи разпорежданията на турската властъ по телефона.

Презъ 1869 г. и 1870 г. отъ Василъ Левски и Ангелъ Кънчевъ билъ приготвенъ уставъ-проектъ на революционната организация въ ръкописъ. Левски го разнесълъ изъ комитетитѣ въ България за да бжде прегледанъ. Въ края на м. априлъ 1872 г. „Привремения централенъ рев. комитетъ“ свикалъ общо събрание отъ представителитѣ на всички революционни „кружоци“ (частни комитети) въ Българско и Ромъния за приемане на устава и избиране на постояненъ, Централенъ революционенъ комитетъ.

За делегати на това „Общо събрание“ били изпратени отъ Русе — Н. Обретеновъ и Иларионъ Драгостиновъ, както се вижда отъ протокола на Русенския ч. комитетъ.

. . . Май 1872 г.:

„По изискване на нуждата повѣрjava се дѣлото и на 45¹/₂, който се позна за добъръ и сега се упълномощава за прѣдставителъ въ Народното събрание у Букурещъ, а 54 се назначава . . . (освенъ ?) за представителъ“.

Както пояснява въ бележитѣ си Н. Обретеновъ, съзаклятниците намѣрили за добре отъ предпазливостъ да се подписватъ съ цифри, известни тѣмъ. 45¹/₂ означавало Иларионъ Драгости-